

Πρωτοβουλία Ηρακλείου για τους Πρόσφυγες - Μετανάστες

Είναι γνωστό πως «φιλοξενία» στις σύγχρονες δυτικές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικά στην Ελλάδα, σημαίνει αναξιοπρεπείς καταυλισμοί, όπου κόσμος για τρίτο συνεχή χειμώνα παραμένει σε σκηνές, σε παραπήγματα και διαλυμένα κοντέινερ, με ελλείψεις στην παροχή φαγητού, νερού, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στην πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην αγορά εργασίας, στην σιγουριά για την παραμονή τους στη χώρα, την μετεγκατάστασή τους στην χώρα επιθυμίας τους ή και στο δικαίωμα στην επανένωση (εκατοντάδες οικογένειες παραμένουν μοιρασμένες σε χώρες της ΕΕ, λόγω δυσκολίας του ελληνικού κυρίως συστήματος ασύλου). Με αυτόν τον τρόπο ουσιαστικά καταργείται η συνθήκη της Γενεύης του 1951 -η οποία δημιουργήθηκε από το αίμα των εκατομμυρίων θυμάτων των παγκοσμίων πολέμων, έτσι ώστε μελλοντικά η αναγνώριση των εκτοπισμένων ανθρώπων, είτε από τον πόλεμο είτε από την πείνα, να τους προστατεύει ως πρόσφυγες.

Μέσα σε όλα τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί εξαιτίας της ανευθυνότητας και ανοργανωσιάς των κρατών και των υπηρεσιών που ασχολούνται με το προσφυγικό, έρχεται να προστεθεί και η παρανοϊκή συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, κατά την οποία ο καθένας/καθεμία που θα προσπαθήσει να περάσει σε ευρωπαϊκό έδαφος αυτόματα κρίνεται παράνομος/η και θα πρέπει να κρατηθεί μέχρι να προχωρήσει η διαδικασία ασύλου του/ης (σε απορριπτική απόφαση ο κόσμος απελαύνεται στην ΑΝΑΣΦΑΛΗ Τουρκία).

Οι συνθήκες κράτησης και ιδιαίτερα εδώ στο Ηράκλειο Κρήτης, μιας περιοχής όπου δεν υπάρχουν hot spots, τελούν υπό επιτακτική ανάγκη διερεύνησης καθώς με άγνωστα κριτήρια και με ασαφή και σκοτεινό τρόπο δεκάδες πρόσφυγες και μετανάστες διατηρούνται μέσα στα κελιά τους έως ότου τους ανακοινωθεί μια απόφαση απελευθέρωσης ή απομάκρυνσης στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Είναι οι περιπτώσεις εκείνων που αψηφούν τα μέτρα περιορισμού τους στα νησιά (μέτρο απαράδεκτο και απεχθές) ή επιχειρούν να φύγουν στο εξωτερικό με ελλιπή έγγραφα χάρις στη γραφειοκρατία και την αναποτελεσματικότητα του ελληνικού κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Συνήγορος του Πολίτη συντάσσεται με την άποψη αυτή στη γνωμοδότησή του (Αρ. απόφασης 234171/50311/2017) η οποία αναφέρει ότι «η απόφαση περί κράτησης της αστυνομίας επιβάλλεται από το νόμο να έπεται όχι να προηγείται των διαδικασιών της Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Επίσης παρακαλούμε και στο μέλλον να εξαντλείτε τα περιθώρια κατάλληλης μεταχείρισης -με αποφυγή της κράτησης- που σας παρέχει η νομοθεσία δεδομένου, ότι και σύμφωνα με την Οδηγία Επιστροφών, η κράτηση αποτελεί το έσχατο μέτρο που επιβάλλεται όταν δεν μπορούν να επιβληθούν άλλα λιγότερο επαχθή (αρθρ. 22 παρ. 3 και 30 παρ. 1 Ν. 3907/11).»

Με αναγνώριση της ανθρώπινης ζωής ως παράδοξο να έχει αυξηθεί κατακόρυφα ο αριθμός των κρατούμενων αντρών, γυναικών, και σε μερικές περιπτώσεις ανηλίκων (ασυνόδευτων και μη) στα κρατητήρια των διευθύνσεων ασφάλειας και των αστυνομικών τμημάτων. Ανθρώπων που όπως αναφέραμε το έγκλημα τους είναι η έλλειψη «ταυτοποίησης», η έλλειψη εγγράφων και «εκτίμησης» ότι ναι, είναι «ικανοί» να περάσουν και να διαμείνουν στην Ευρώπη του «πολιτισμού».

Τέτοιες δεκάδες περιπτώσεις έχουμε εντοπίσει και ακριβώς δίπλα μας στα κρατητήρια της Αστυνομικής

διεύθυνσης Ηρακλείου (ΓΑΔΗ), όπου προϊστάμενοι και διοικητές υπηρεσιών προσπαθούν να κερδίσουν εύσημα για τον σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και στα δικαιώματα.

Γνωρίζουμε όμως πολύ καλά, ότι από τα κελιά εκείνα έχουν περάσει ασυνόδευτοι ανήλικοι, που με δυσκολία αναγνωρίστηκε η ευαλωτότητά τους, έχουν περάσει άντρες και γυναίκες διαφόρων εθνοτήτων, όπου έχουν παραμείνει κλεισμένοι/ες από μερικές ημέρες μέχρι και αρκετούς μήνες!

Τα αρμόδια γραφεία αλλοδαπών και ασφάλειας συνεχώς επιδίδουν αποφάσεις που αφορούν την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι άνθρωποι αυτοί, χωρίς την χρήση αναγνωρισμένων μεταφραστών, χωρίς πρόσβαση σε δικηγόρους και λοιπές υπηρεσίες ασύλου.

Γύρω από την διαδικασία αυτή σιγά σιγά έχει στηθεί ένα ανώνυμο κύκλωμα, που περιλαμβάνει ακόμα και το χρονικό διάστημα κράτησης ανάλογα από την χώρα προέλευσης! Είναι λοιπόν προτιμότερο να είσαι από τη Συρία ή το Αφγανιστάν, αλλά αν έχεις την ΚΑΚΗ τύχη να προέρχεσαι από αφρικανικές χώρες ή από Πακιστάν, Μπαγκλαντές κλπ, τότε και πέφτεις στα «αζήτητα» για μήνες.

Εκτός από τις νομικές δυσκολίες στις οποίες μπλέκονται οι άνθρωποι, υπάρχει και η δυσκολία στην καθημερινή διαβίωση. Κράτηση σε κελιά τέτοιου τύπου, σημαίνει μηδενικός προαυλισμός, έλλειψη ήλιου, έλλειψη νερού, φωτός κατά την διάρκεια της νύχτας και ζεστασιάς. Δυσκολίες στην καθημερινή προσωπική υγιεινή, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ακόμα και σε περιπτώσεις που χρήζουν άμεση χορήγηση θεραπειών ή άμεση επαφή με ψυχολόγο/κοινωνικό λειτουργό.

Μεγάλη ανεπάρκεια παρατηρήθηκε και στην σίτιση όπου η μόνη παροχή είναι ένα μικροποσό για αγορά φαγητού, από συγκεκριμένο μέρος και συγκεκριμένο είδος (όχι άλλο κοτόπουλο, ψάρι ή ρύζι μας ανέφεραν πολλές φορές – όχι άλλο στεγνό κακομαγειρεμένο φαγητό).

Απαιτείται άμεσα να αλλάξει η νομοθεσία αλλά και η αντιμετώπιση των προσφύγων/μεταναστών από τις κρατικές υπηρεσίες.

Δεν νοείται να αντιμετωπίζεται η διαφορετική εθνικότητα ως έγκλημα.

Δεν νοείται να υποβόσκει ένας συνεχής διαχωρισμός των ανθρώπων ως «καλών» και «κακών» μεταναστών βάσει της χώρας καταγωγής τους.

Δεν νοείται η γραφειοκρατία των ελληνικών υπηρεσιών να ταλαιπωρεί για μήνες και χρόνια ανθρώπους που προσπαθούν να γλιτώσουν από την φτώχεια, την αδικία και ό,τι γεννά τον πόλεμο.

Τα Hotspot και η χρήση των κρατητηρίων ως μέρος «φιλοξενίας» πρέπει να εξαλειφθεί, ο κόσμος να έχει πρόσβαση στην κατοικία, την εκπαίδευση, την περίθαλψη και την σίτιση.

Τα σύνορα να ανοίξουν, οι οικογένειες να επανενωθούν και να αποποινικοποιηθεί η μετακίνηση.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ/ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ